

Dále v čísle:

2

2007/2008

**BLÍŽÍ SE KONEC ROKU A S NÍM PŘICHÁZÍ I
DALŠÍ ČÍSLO ŠKOLNÍHO ČASOPISU
DVAADVACÍTKA**

- **NATÁČENÍ POŘADU TYKADLO**
- **RODIČOVSKÝ PLES**
- **NÁVŠTĚVA BERLÍNA**
- **TOHLE VŠECHNO A MNOHEM VÍCE SE
MŮŽETE DOČÍST UVNITŘ**

Dvaadvacítka

Školní časopis 22.ZŠ

- 1 - Tykadlo – návštěva televize
- 2 - Ámos, volba nej učitele
- 3 - Akademie
- 4 - Návštěva muzea, elita odchází
- 5 - Naši tanečníci
- 6-7 K našim sousedům do Německa
- 8-10 S rozhovorem prvňáčků
- 11 - Den bratrů Slováků
- 12 - Bitevní svátky Velikonoční
- 13 - Co na sebe? Snad brýle?
- 14 - Fotbalový svátek
- 15 - All star fotbalu
- 16 - All star florbalu

Milí rodiče, žáci.

Je zde další vydání našeho školního časopisu, které s sebou přináší plno zajímavých článků, plno otázek a odpovědí. Je důležité vás upozornit na to, že naše elitní redakce se s vámi v tomto časopisu rozloučí, kvůli odchodu na střední školy. Doufáme, že jste si odnesli z našeho časopisu pár zajímavých informací.

Vaše dvaadvacítka

Ze světa titulek

Grafická úprava:

Roman ROUBAL
Petr KOVÁŘÍK

Tvorba článků:

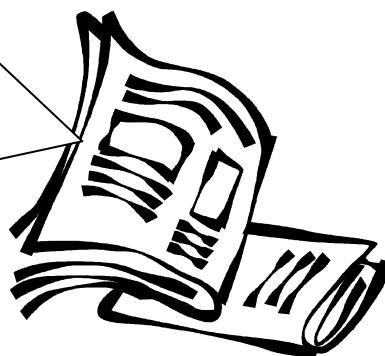
Hanka KAMÍNKOVÁ
Aneta KUBÁTOVÁ
Sabina BERNÁŠKOVÁ
Kristýna ČEPÝOVÁ
Vítek KARÁSEK

Kontrola pravopisu:

Mgr. Zdeňka RADOVÁ

Zvláštní poděkování:

Mgr. Igor JEŽEK

Tykadlo

Pořad České televize zavítal také na naši školu. Po příjezdu televizního štábu jsme seznámili s paní režisérkou, kameramany, ale hlavně s moderátorkou tohoto pořadu Zorou Jandovou, která je známá herečka. Spolupráce s celým týmem byla velmi příjemná. Se Zorou jsme si začali ihned tykat, a tak z nás spadla jakási tréma a napětí.

Samotná Zora je velmi sympatická a kamarádská osobnost. Vyprávěla nám zážitky z natáčení, ale i z osobního života. Mezitím jsme prováděli štáb

školou a povídali jim o třídách, o hřišti, ba i o zahradě a dalších věcech. Zoru to zaujalo a divila se, že máme například v každé třídě počítač. Líbila se jí i učebna informatiky a další objekty naší školy. Sama paní režisérka nám prozradila, že je to zatím nejdále, kam se s tímto pořadem dostali. Obvyčně prý putují jen po Praze a blízkém okolí. Když jsme ukončili prohlídku, začalo natáčení tykadla. Témata byla následující: týrání zvířat a adrenalinové sporty. Natáčení se zúčastnili zástupci ze 6. až 9. tříd. Diskuse žáků byla příjemná, vyměňovali si názory mezi sebou a Zorou. Hostem tykadla byl ředitel Zoo Plzeň pan Pavel Trávníček, který s sebou přinesl i malé překvapení. A ptáte se jaké? Hada! (konkrétně krajtu královskou) Všichni se trochu zděsili, ale pan ředitel nás ujistil, že je naprosto neškodná. Strach nás tedy opustil a dál jsme se věnovali zajímavé debatě.

Po závěrečném slovu Zory si ještě dál všichni povídali o škole, o zvířatech, co doma a tak dále. Ve třídě 3.B proběhlo i natáčení druhého dílu o již zmiňovaném tématu, adrenalinových sportech, které bylo taktéž záživné a zajímavé jako to předchozí.

Natáčení jsme poté spokojeně ukončili a vrátili se do starých kolejí, pryč z očí kamer.

Pořad bude k vidění 1. a 15. dubna od 16:25 na ČT 1. Repríza druhý den odpoledne na ČT 2.

Zlatý Ámos 2008

Den učitelů - 28.březen, při této příležitosti se na naší škole každoročně pořádá anketa Náš Ámos. Letos už po desáté. Každý žák této školy obdrží hlasovací lístek, kam může napsat jméno jen jednoho svého nejoblíbenějšího učitele. První a druhý stupeň hlasuje zvlášť. Soutěžní lístky s napsanými jmény žáci vhazují do krabice, která se nachází ve vestibulu školy.

Jak dopadla soutěž Náš Ámos?

Vyhlášení proběhlo 3.dubna 2008 v pavilonu prvního stupně od 14:15 hodin. Zde zazpíval náš školní pěvecký sbor Žabáčci pod vedením pana učitele Miloše Bicka a paní učitelky Kateřiny Skočilové. Po té následoval proslov paní ředitelky školy Boženy Světlíkové. A konečně jsme se dočkali nejdůležitějšího okamžiku- vyhlášení těch nejlepších. Na prvním stupni si žáci vybrali za nejlepší učitelku paní učitelku Marcelu Klikovou a na druhém stupni si žáci vybrali pana učitele Tomáše Peška. Po vyhlášení soutěže zazpíval opět pěvecký sbor Žabáčci velmi zábavnou píseň ŽABKA KATKA.

1.STUPEŇ

1. MÍSTO: Marcela Kliková
2. MÍSTO: Veronika Smazalová
3. MÍSTO: Liběna Hornová

2.STUPEŇ

1. MÍSTO: Tomáš Pešek
2. MÍSTO: Lucie Kepková
3. MÍSTO: Igor Ježek

Zveme Vás na akademii 22. ZČ

Chcete vidět, co v nás je ???

Umíme se učit, ale ještě i mnohem více

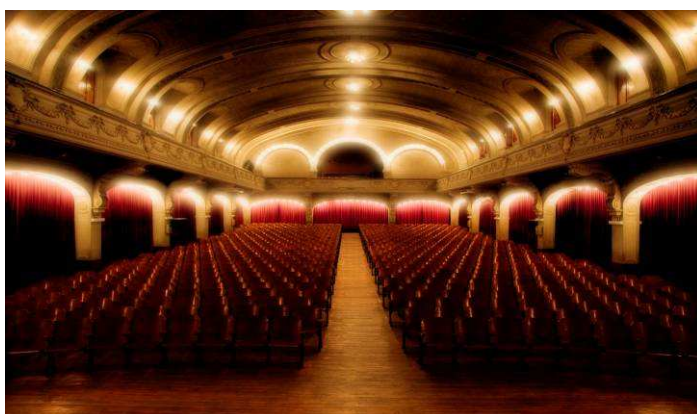
**KDY ??? 6. a 7. května 2008 od 16:00 hodin
v Divadle dětí Alfa na Rokycanské ulici č.7 v Plzni**

Vystoupí děti z prvního i druhého stupně

**Předtančení předvedou žáci z 8. a 9. tříd, dále se nám představí
malé mažoretky a jiní.**

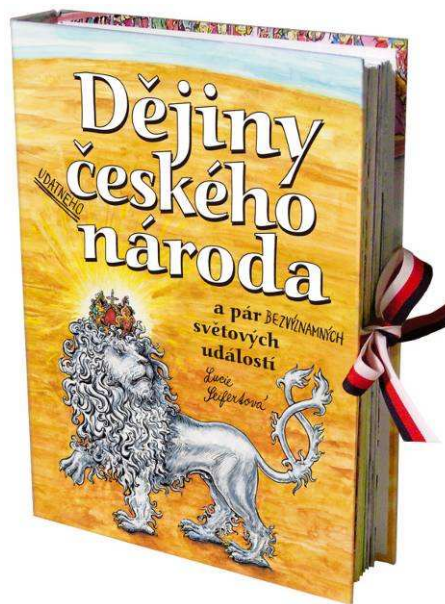
**Program bude plně nabitý, takže neváhejte a přijďte obdivovat
naše žáky, jak se umí se vším poprat.**

**Těšíme se na Vaši účast a doufáme, že se Vám naše akademie
bude líbit a budete spokojeni.**

Návštěva Západočeského muzea v Plzni

21. února 2008 se třída 6.A z 22.ZŠ vydala do Západočeského muzea v Plzni na výstavu s názvem Dějiny udatného českého národa, jejíž autorkou je Lucie Seifertová. Do muzea jsme vyrazili po druhé vyučovací hodině trolejbusem č.10. Výstava byla vytvořena ve formě obrovského leporela, události zpracovány zábavnou formou komiksu. Začali jsme v období pravěku a po skupinkách postupovali až k událostem nejnovějším. Určitě jsme se nenudili – často se ve výstavních prostorách ozýval smích, pobavily nás legrační obrázky i vtipný text. Z výstavy jsme si odnesli nové znalosti z oblasti historie, ale i poznatek, že s úsměvem se učí lépe (nejen) dějepis. Krátký test, který jsme následující hodinu dějepisu napsali, to jen potvrdil. Takže spokojeni jsme byli všichni a pochvala je určitě na místě. Jak na naši adresu, tak i na adresu autorky knížky, podle které byla výstava vytvořena.

Rozloučení devátých ročníků

- Letos, stejně jako každý rok, odchází z naší školy další tři třídy devítek.
- 9.A, 9.I a 9.J
- Přijďte ve čtvrtek 26. června 2008 odpoledne
- Místo konání: Divadlo Alfa
- Všichni deváťáci si už teď připravují zajímavý program
- Odpolednem bude provázet Vašek Šindelář (osvědčený moderátor)
- Bližší informace k tomuto dni budou ještě přesně určeny.

Doubravecká Lucerna byla vyprodaná

15. března 2008 naše škola pořádala školní ples pro rodiče, učitele a přátele školy. Žáci na tento ples neměli přístup. Jen ti, kteří účinkovali se svým předtančením. Ostatní jsou ovšem zvědaví. Kolik tam asi přišlo lidí? Jaká byla atmosféra? A co slibovaná módní přehlídka, byla vůbec?

Redaktorky našeho školního časopisu se zašly zeptat paní učitelky Marcely Klikové, která ples s paní učitelkou Alenou Pospíšilíkovou uspořádaly. Paní učitelka Kliková nám mile s úsměvem odpověděla, teď už má všechno úspěšně za sebou.

Jak vás napadlo uspořádat ples?

Jsem plesový typ, již 2x jsem byla na školním plesu jiné školy a moc se mě líbil. Tak jsem si řekla proč ne my? Dala jsem se tedy do práce. Sehnat sál a hudbu to je vždy prvotní. Ale přeci ten ples, nebude jen tak obyčejný? Vymyslely jsme tedy kulturní program a bohatou tombolu.

A jaký byl tedy program?

Slavnostní zahájení Mažorettek Studia 22, tanečníci 8. a 9. tříd, tanečníci po 20 letech, sportovní aerobik a nechybělo ani půlnoční překvapení.

A co ta módní přehlídka? Byla vůbec?

No jistě, na tu jsme skoro zapomněla. Velmi úspěšná – společenské šaty, které předváděly cvičitelky, cvičenky a bývalé žákyně naší školy.

Kdo večer moderoval?

Já. (smích paní učitelky)

A bude ples i za rok?

Už máme i termín, 28. března 2009. Snad bude Lucerna Bar opět vyprodán.

Berlín

Ve dnech 13.-14. Března se konal dobrovolný, poznávací zájezd do Berlína. První den jsme navštívili město Postupim (Potsdam), které je hlavní město spolkové země Braniborsko. Leží na řece Havola (Havel) a je asi 26 kilometrů jihozápadně od Berlína. V Postupimi jsme navštívili rokokový zámek Sanssouci, rozsáhlé zámecké zahrady a místo konání Postupimské konference Cecilienhof.

Sanssouci (bezstarostný) bylo letní sídlo Fridricha druhého, umístěné v rozsáhlém parku. Součástí parku je také na západ se rozprostírající tzv. Nový palác, který byl od roku 1889 též letní sídlo Viliema druhého a další malé stavby jako čínská čajovna či Charlottenhof. Též na západ se nachází Větrný mlýn (Windmühle), jehož majitel při stavbě nechtěl ustoupit. Zámecké zahrady tvoří fontána kolem které jsou umístěny sochy řeckých bohů. Po projití všech těchto památek se schylovalo k večeru proto jsme zavítali do našeho hostelu.

Na druhý den ráno, po snídani jsme vyrazili do Berlína. Berlín je hlavní město Německa. Jako první byla na programu Braniborská brána (Brandenburger Tor). Tato brána je jedna z nejvýznamnějších pamětihodností Berlína a patří k jeho významným symbolům. Braniborská brána stojí v centru města na rozhraní dvou známých a velkých tříd: na západ od ní počíná Ulice 17.června (Straße des 17. Juni), na východ od brány pak pokračuje historická třída Pod lípami (Unter den Linden). S touto stavební památkou je spojeno mnoho historických událostí města. Braniborská brána je 26 metrů vysoká, 65,5 metrů široká a 11 metrů dlouhá stavba z pískovce ve stylu raného klasicismu. Má pět průjezdů, střední je poněkud širší nežli čtyři postraní, po obou stranách se nacházejí po jedné z malých hal. Brána je korunována 5 metrů vysokou sochou kvadrigy, představující okřídlenou bohyni vítězství, která vjíždí do města na čtyřmi koni taženém voze.

Po prohlídce této památky, jsme se přesunuli k sídlu německého parlamentu (Reichstag).

a jednou z největších budov Berlína. Reichstag byl postaven v letech 1884-94 Paulem Wallotem, jako reprezentativní sídlo parlamentu nově objeveného Německa. Paul Wallot přibil roku 1916 nápis "Dem Deutschen Volke" – německému lidu. 9. listopadu 1918 z jednoho okna budovy vyhlásil Philipp Scheidemann německou republiku. Bohužel v roce 1933 budova vyhořela, příčina se nikdy nevypátrala, ale hovoří se o zapálení Reichstagu nacisty. Po válce byla budova opravena, ale již nesloužila jako

parlament, ale jako součást hranice obou německých republik.

Po spojení spolková vláda rozhodla o opětovném využití budovy jako sídla parlamentu, a tak v letech 1994 – 99 proběhla celková přestavba sirem Normanem Fosterem. Místo původní kopule je dnes k vidění moderní skleněná a celé sídlo parlamentu je ze skla a oceli, zůstala jen historická skořápka.

Poté jsme šli na televizní věž. Věž je celkově vysoká 368 metrů. My jsme se však dostali pouze do výšky 206 metrů. Nahoru jsme vyjeli výtahem, který jel 6 m/s. Z věže byl krásný výhled na celý Berlín. Nahoře byla kavárna a ještě o patro výš byla restaurace, která se pomalu otáčela vždy o 360°.

A na závěr jsme navštívili Pergamonské muzeum. Slavné muzeum, které nashromáždilo unikátní sbírky z blízkého východu. Především zaměřeno na řecké a římské nálezy v oblasti malé Asie, oblast Mezopotámie a Babylónie a islámské kultury blízkého východu. Hlavní památkou, podle které muzeum nese i své jméno je velký oltář z místa Pergamon (180-160let před n.l.) Tedy často jen zbytky soch, které zbyly. Dále brána z Milétu, která ukazuje řeckou a římskou architekturu ve městech. A Ištařina

brána z města Babylon, kterou nechal vybudovat král Nebuchadnezzar II. Dále pak spoustu sbírek, vykopávek a zbytků z dob Antiky, Mezopotámie, Babylónie, Assyrie. Za zmínku stojí ještě Islámské umění, kde jsou skleněné vázy nebo koberce.

Toto je vše co jsme stihly během dvou dnů navštívit, vše proběhlo v pořádku a všem se výlet velice líbil.

Autor: Kristýna Čepýová

Pohled na školu očima žáků prvních a pátých tříd

Jedno středeční a čtvrteční odpoledne jsme se rozhodli, že vytvoříme rozhovor s vybranými žáky pátých a prvních tříd. Tak jsme se do toho pustili, někteří šli nedobrovolně, ale nakonec jsme si skvěle popovídali, bylo to zábavné myslím, že to děti také bavilo. Někteří začali sami hovořit a některým jsme tomu museli dopomoc. Nakonec to skončilo úspěšně. Rozhovory byly hotové, podívejte se sami.

Lenek

Jak se ti líbí ve škole?

Ale jo dobrý.

Je to lepší než školka?

Ano, mezi mrňata bych nechtěl.

Jak se ti líbí hodiny?

Mohli by být lepší, jsou moc dlouhé.

Eliška

Baví tě chodit do školy?

Baví kvůli kamarádům...

Tvůj neoblíbenější předmět?

Čeština, umím už A, B, C, D, C, H...

Vyšupal tě někdo o Velikonocích?

Ne nikdo mě nevyšupal...

Je paní učitelka hodná?

Ano je hodná...

Jaké bylo divadlo? Líbilo se ti?

Ano, bylo skělé...

Pechy

Tvůj nejoblíbenější předmět?

Přestávka.

Máš tu kámoše? Kolik jich máš?

Moc ne, ale jsou hodní.

Co divadlo? Představení nos?

Jo, bylo hezký.

Jaké jsou hodiny? Co bys změnil?

Jsou dobrý, ale měli bychom víc chodit na Pc.

Vítěk

Líbí se ti ve škole?

Ano líbí se mi moc.

Šupal jsi o Velikonocích?

Jo šupal, dostal jsem plný košík dobrot.

Šel bys raději do divadla nebo do kina?

Radši do divadla.

Byl bys raději venku s kamarády nebo by ses raději učil?

Radši bych se učil.

Jakou hodinu máš nejraději?

Těláč, z toho vybiku a také mám rád prvouku.

Sabina

Co kamarádky?

Dobrý.

Nejoblíbenější předmět?

Matika.

Líbila se ti Škola v přírodě?

Jo líbila se mi moc hlavně kluci.

Patrik

Baví tě škola? Jak je ve škole?

Ve škole je to skvělý a baví mi.

Jaký je tvůj nejoblíbenější předmět?

Tělocvik, rád hraji vybiku.

Těšíš se na druhý stupeň?

Ne netěším.

A proč?

Jsou tam horší učitelé.

Co Švp? Co se ti nejvíc líbilo?

Nejlepší byla večerka, protože byl klid.

Lukáš

Jaký je tvůj nejoblíbenější předmět?

Baví mě pracovní činnosti a matika.

A vyrábíš něco doma?

Jo vyrábím baví mi to.

Těšíš se do druhé třídy?

Jo těším, chodím do druhé třídy...

Martin

Líbí se ti ve škole?

Ve škole se mi líbí.

Máš rád paní učitelku?

Ano mám.

Jaký je tvůj nejoblíbenější předmět?

Matika.

Divadlo nebo kino?

Radši bych šel do kina.

Co kamarádi?

Jo dobrý mám jich párek.

Kristýna

Líbí se ti ve škole?

Líbí se mi ve škole.

Těšila jsi se do školy? Máš tu kamarádky ze školky?

Jo těšila a kamarádky ze školky tu jsou.

Tvůj nejoblíbenější předmět?

Prvouka.

Mikoláš

Jakou máš přezdívku?

Mikuláš.

Líbí se ti ve škole?

Ano líbí.

Jaký je tvůj nejoblíbenější předmět?

A co tě ještě baví?

Hraní na kytaru.

Chtěl bys do hodin něco víc přidat?

Jo je málo her.

Slovenský den

Velikonoce lze letos nazvat svátky jara pouze s velkou dávkou nadsázky, nicméně školákům přinesly jako každoročně několik dní vždy vítaného oddechu. Na naší 22.ZŠ jsme se rozhodli čekání na velikonoční volno dětem zpříjemnit netradičním programem. Ve středu 19.3. se už nikdo na II. stupni nemořil nad učebnicemi. Dopoledne jsme strávili mnohem zajímavěji. Pro 8. a 9. třídy byl připraven tradiční Velikonoční turnaj v tělocvičně školy, nadaní matematici ze sedmých tříd se utkali ve školním kole Pythagoriády a poté se se svými spolužáky vydali do Západočeského muzea na výstavu Dějiny udatného českého národa, a o zábavu postaráno měli i šestáci. Pro ně jsme vymysleli úplnou novinku – Slovenský den. Co se za tímto názvem skrývá? Všechno možné. Již od pondělka nabízela naše školní kuchyně typické slovenské speciality, ve středu to vše vyvrcholilo – proslavená kapustnica a halušky s bryndzou a se slaninou. Ale než mohly děti ze šestých tříd zasednou k lákavě vyhlížejícímu talíři, Slovensko ve všech podobách na ně útočilo už od rána. Na šesti stanovištích se postupně zábavnou formou seznamovaly například se slovenskou historií, zeměpisem, faunou a flórou. Pot z čela mnozí stírali při odchodu z „tanečního sálu“ a kroky čardáše si někteří opakovali ještě před školou. Návštěvě je zvykem nabídnout pohoštění a ani to u nás nechybělo – slovenské korbáčiky, parenice či oštiepky ochutnali možná někteří šestáci poprvé. Myslíte, že byste rozuměli, kdyby na Vás někdo mluvil celou hodinu jenom slovensky? Starší a střední generaci by to dozajista problém nedělalo, ale dnešní školáci už přece jenom potřebovali slovníky, aby pohádce porozuměli. Takže jaký je rozdíl mezi slovy čižmy a topánky? Nevíte? Zeptejte se našich dětí. I když počasí za okny nezůstalo chvílemi nic dlužno slovům hymny „nad Tatrú sa blýska, hromy divobijú“, shodli jsme se všichni, že se letošní předvelikonoční středa vydařila.

Velikonoční bitva

Velikonoce jsou svátkem pohody, to ale neplatí na 22. ZŠ, kde byly symbolem Velikonoční bitvy. Při nohejbalovém turnaji 8.-9. tříd se hrálo o dočasný respekt mezi třídami. Týmy mezi sebou bojovaly o každý míč, každé podání bylo strhující podívanou.

Jak to viděl hráč týmu Kobereček?

Turnaj v nohejbalu je něco, co jsme ještě nezažili. Po rocích velikonočních fotbalů a florbalů najednou přišel sport, který většina z nás nikdy nehrála. O to víc jsme se bavily. Rivalita mezi týmy byla obrovská, celý turnaj zdobily krásné zápasy a překvapivé zvraty. Nakonec to byl další skvělý turnaj z dílny pana učitele Peška a už teď se všichni těšíme na turnaj ve fotbale...říká Ondřej Altman 9.I

**BRÝLATÝ
ŠŤASTNÝ**

**AFRIČAN,
AFRIČAN!**

22. ZŠ v Plzni se zapojila do projektu **BRÝLE PRO AFRIKU**, který probíhá pod záštitou **SIRIRI**, humanitární organizace pomáhající lidem ve Středoafričské republice. Cílem této akce je shromáždit co nejvíce dioptrických brýlí a ty pak odeslat do této rozvojové země.

Pokud tedy máte doma jakékoli staré, nepoužívané nebo **dioptrické brýle**, popřípadě skla či obroučky, přineste je **DO KABINETU ČESKÉHO JAZYKA**.

Brýle přineste nejpozději do **26. 5. 2008**.

Ty pak budou dopraveny do Základní školy speciální v Praze 6, Rooseveltova 8. Nejen že se možná zbavíte nepotřebného harampádí, ale pomůžete tak potřebnému.

Martin

Roman

Coca-Cola Cup

Tomáš

Petr

Byl to den našeho školního fotbalového týmu, šlo o fotbalový turnaj v Rokycanech dne 9.4. 2008. Jednalo se o den, na který každý hráč z týmu celý rok čekal. Byla to velká bitva mezi naší školou a školou z Rokycan. Toto fotbalové klání se odehrávalo na svatostánku v Rokycanech, což pro nás znamenalo menší nevýhodu, jelikož Rokycany měli domácí prostředí. Náš tým skvěle koučoval pan učitel Tomáš Pešek, který nás před zápasem skvěle vyhecoval, což pro nás moc znamenalo.

Do zápasu nastoupilo jedenáct skvělých hráčů ve velké formě, nesmí se zapomínat na brankáře, který nás v nebezpečných situacích podržel a vychytal. Co se týče povrchu hřiště, tak splňoval podmínky pro tak důležité utkání, jako bylo právě tohle.

Z hlediska výsledků to pro nás bylo nesnesitelné a moc nás to bolelo. Nastoupili jsme do zápasu s tím, že si chceme zahrát a byli bychom moc rádi, kdybychom přijeli zpět do Plzně s výhrou a dobrým pocitem. Ale na neštěstí pro nás se opět potvrdilo přísloví – nedáš, dostaneš... Po začátku utkání jsme asi v deváté minutě vstřelili branku, konkrétně Dan Hong, který měl výbornou formu a zápas se mu povedl. Celý zápas jsme tlačili, měli jsme několik hezkých střel a momentek, ale je důležité přiznat si, že soupeř nám to jen tak nepouštěl a měl tam také několik dobrých hráčů. Povolili jsme až ke konci a v samotném závěru zápasu jsme si vstřelili vlastní branku. Moc nás to mrzelo. Znamenalo to vyrovnání na 1:1. Po psychickém zhroucení našeho týmu došlo k penaltovému rozstřelu a ten jsme doslova nezvládli a podlehli jsme. Se smutným výrazem jsme odjeli z Rokycan do Plzně a tato prohra nás bude ještě dlouho mrzet...

Martin

Dan

Pavel

Tomáš

Dvaadvacítka představuje školní fotbalový tým

Hráči: Jan Salcman, Olda Gabriel, Karel Hopfl, Radek Trnka, Karel Tyburec, Martin Karas, Marek Zíka, Tomáš Kepka, Pavel Konigsmark, Martin Boháč, Ondřej Altman, Petr Kovářík, Jan Šnobl, Dan Hong, Saša Šimáček, Tomáš Němec, Roman Roubal

Dvaadvacítka představuje školní florbalový tým

Hráči: David Ježek, Karel Tyburec, Roman Roubal, Filip Hrubý, Filip Antony, Jan Salcman, Martin Boháč, Marek Zíka, , Michal Herink, Dan Hong, Luboš Jůdl, Lukáš Liška, Radek Trnka, a další...

Autor: Roman Roubal